

Hendrikus Franciscus was een vurig, opgewonden jongeling. Poëzie en politiek, die meestal elkaâr slecht verdragen, boeiden gelijkelijk zijne aandacht, veel meer dan penseelen en kantoorboeken. Onophoudelijk dichtte hij allerlei liedjes en met jeugdige onstuimigheid sloot hij zich bij de patriotten aan. Gelijk overal was ook in het Ambacht Cool een Vaderlandsche Societeit opgericht, waar men de hervormingen overwoog, die in het bestuur van stad en land noodzakelijk schenen, en waar men geducht te keer ging tegen de Oranjepartij. Carel Lodewijk was ook patriotschgezind; zou hij anders schepen zijn geworden? De jeugdige Hendrikus evenwel was een van de vurigste en welsprekendste leden der Societeit. In 1797 werden de clubs uitgebreid tot volksvergaderingen. Die van Tollens gaf hiervan kennis door de volgende aankondiging (Rott. Courant 21 Maart 1797):

«De Vaderlandsche Societeit, in de Ambachten van Beukelsdyk, Oost- en West-Blommersdyk en Cool, zich hervormd hebbende in eene Volksvergadering, onder de Zinspreuk:

Een waare Vryheidsmin, gegrond op pligt en Reeden:
Doet hier den Patriot in 't spoor der deugden treden.

geven by dezen kennis van hun aanwezen; verzoekende aan alle waar Vryheidsminnende Corporaas, met hunlieder Correspondentie te worden begunstigd, zoo als zylieden wederzydsch beloven; — mits de Brieven *Franco*, en aan het adres van

A. TOLLENS, Cz.

Secretaris der Volksvergadering voorn.

Cool den 21 Maart 1797

Het Derde Jaar der Bataafsche Revolutie.